

תלמודו בידו

דף נב עמוד ב

- א** | כתב גט לשם פנויה או לארוסתו או ליבמתו, האם כשר לגרש בו לאחר שכנסה ?
- ב** | עשה מאמר ביבמתו, האם יכול לכתוב גט רק להפקיע זיקת היבום או רק להתיר את קידושי המאמר ?
- ג** | קידש את חלוצתו, האם הקידושין תופסים ?
- ד** | העודר בנכסי הגר וכסבור שלו הן או של גר אחר, האם קנאם ?

- א** | פנויה: אינו גט. שאין בידו לגרשה עתה, והרי הוא כגט שנכתב שלא לשם גירושין. ארוסתו: הגט כשר, שבידו לגרשה מיד. ואף שאסור לגרש בגט ישן [שנתייחד עם אשתו לאחר שהגט נכתב], בדיעבד אם גירש בו כשר. יבמתו: ספק. האם הואיל וזקוקה לו אף שלא עשה בה מאמר, דומה היא לארוסתו.
- ב** | רב חנניה: ספק אם המאמר חל על גבי הזיקה, וגט לזה בלא זה אינו מועיל, ומייבמה. או שהמאמר והזיקה הם ענינים נפרדים, ומועיל גט רק לאחד מהם: נתן גט למאמרו, היא אסורה עליו, ומותרת לשאר אחריו. נתן גט לזיקתו, אסורה מדרבנן עליו ועל אחריו משום לא יבנה. רבא: אפשר לתת גט למאמרו בלבד או לזיקתו בלבד.
- ג** | חכמים: הקידושין תופסים, אף שאסורה עליו משום "כיון שלא בנה שוב לא יבנה". ר' עקיבא: אינה מקודשת, שאין קידושין תופסים בחייבי לאווין. רבי: קידשה לשם קידושין גמורים, מקודשת. קידשה לשם יבמות, אינה מקודשת.
- ד** | גר שמת ואין לו יורשים, כל הקודם ומחזיק בנכסיו זכה בהם. סבור שזה שדהו: לא קנה, הואיל ולא נתכוון לקנות את השדה [אף שאילו היה יודע שזהו שדה הגר, היה מתכוון לזכות בו]. סבור שזה של גר אחר: קנה, מאחר שהתכוון לעשות מעשה קנין בשדה זה.